

Maurino i La Pegatina porten missatges d'esperança

El músic d'Amsterdam Maurino i la banda de Montcada i Reixac han publicat junts «Esperanza» | El tema sorgeix de l'esperança que va suscitar la victòria electoral de Boric en Maurino

La Pegatina i Maurino

El músic Maurino Alarcón, nascut a Amsterdam fill de pares xilens exiliats, va començar fa dos anys el seu projecte en solitari com a **Maurino**, després d'anys a la banda **TenTemPiés**. Avui presenta el primer senzill del nou treball, "Esperanza" (Calaverita Records, 2023), al costat de la banda de Montcada i Reixac **La Pegatina**, amb un videoclip enregistrat a Barcelona. En parlem amb **Maurino**.

En aquest tema has col·laborat amb La Pegatina. Us coneixíeu prèviament?

Amb **La Pegatina** ens coneixem des de fa molt temps ja. Tocant amb **TempTemPies**, i després amb el projecte de **Maurino**, hem compartit molts escenaris... I en acabat, ens fèiem una copeta. I sempre hi ha hagut molt bon rotllo. Fins i tot, una vegada que estàvem de gira amb **TenTemPiés** vam conduir 12 hores seguides, de Bèlgica a Barcelona, per veure'ls tocar en un concert d'aniversari que van fer a Razzmatazz i que va durar prop quatre hores. Hi ha una trajectòria molt llarga d'amistat i germanor, i de compartir l'art i el mateix missatge d'amor i alegria.

I com se't va ocórrer proposar-los de participar a "Esperanza"?

El concepte d'aquest tema va sorgir arrel que Gabriel Boric fos elegit a Xile com a president. La seva entrada en la política xilena ens va donar esperança per primera vegada en 40 anys. D'això em va sortir aquest tema, que fins i tot pensava que potser es podria utilitzar en la seva campanya. Però al final no va passar, i el tenia allà aparcat... Fins que vaig pensar que el podria fer amb **La Pegatina**. Li vaig passar al Rubén [guitarra], i em va dir que li molava, i van voler fer-ho. Vaig comprar un vol i me'n vaig anar amb el meu ordinador cap a Barcelona per ajuntar-nos amb ells a l'estudi. Vam estar gravant tot un dia. Després, em vaig emportar tot el material de tornada a Amsterdam, i vam començar-ne la producció amb Michael Lampe. I la setmana passada vaig anar a Barcelona de nou per fer-ne el videoclip, que és pura positivitat, bon rotllo i amistat. I a més, mostra la ciutat tan bella que és Barcelona.

Tens relació amb la ciutat?

Sí! Quan tenia uns vint-i-un anys, vaig viure mig any a Barcelona, al carrer Princesa. Justament allà va ser on em vaig adonar de la importància que tenia la música per mi, i el moment en què vaig prendre la decisió de ser músic. Treballava en un bar, Princesa 23, ple de *guiris*... i mai a la vida he treballat tan fort com aquell temps. [RIU] Estava estudiant dret i polítiques, però al final, vaig veure que el que més feliç em feia era aquesta bogeria que és la música. Per això, per a mi, Barcelona és una segona casa, m'hi sento molt a gust. I agraeixo a la gent de Barcelona i Catalunya haver-me donat aquell regal, gràcies al qual soc feliç i puc viure la meua vida. Això no ho oblidaré mai.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=aSGjkEBQSRM>

Deies que la cançó surt de l'esperança amb l'elecció de Boric, però es publica en un moment en què no li està anant gaire bé amb la reforma de la Constitució... Es manté el missatge d'esperança, malgrat tot?

L'esperança és l'última cosa que es perd. Està molt complicat per Boric i el seu govern, i hi ha moltes forces que li van en contra i molts interessos econòmics a Xile i Amèrica Llatina que volen protegir-se les esquenes... I és molt difícil un canvi tant de base com el que proposa. Potser vam ser una mica ingenus en pensar que seria fàcil... Però aquesta derrota, i la desil·lusió que ve amb ella, forma part del joc democràtic. I un ha d'intentar mantenir l'esperança en aquest procés polític i democràtic, i continuar creient que és possible un Xile i un món millor. Això és tenir esperança. Si no hi ha esperança, no queda gaire més...

I creus que aquest missatge d'esperança és extrapolable al món? Hi veus un canvi esperançador?

Justament, el que més necessitem és esperança i un missatge d'amor i positivitat. Mundialment, ha canviat l'ambient, el tracte entre la gent... Des de la pandèmia es veu una intolerància cada vegada més forta, i unes respostes reaccionàries i agressives d'un cap a l'altre, simplement perquè l'altre no pensi el mateix que tu, o fins i tot perquè no sigui el teu clon, no sigui igual que tu. I la positivitat que prediquem implica tolerància i poder acceptar les diferències entre les persones, i que ella, ell o com es vulgui definir, tingui dret a ser com vol ser. Estem en un moment en què, potser més que mai, es necessita aquest missatge d'esperança, positivitat i amor.

En aquest panorama que descrius, pot ser difícil trobar-hi esperança. És com un múscul que s'ha d'entrenar?

Sí, i per això està l'art, crec. Jo t'ho puc dir, però com se't queda i t'entra més el missatge és quan l'escoltes amb la melodia i amb ganes de ballar, i se t'enganxa el tema. I tant de bo després ho puguis passar a una altra persona. Això és la bellesa que té l'art, que té aquest poder

El 2020, vas iniciar el teu camí en solitari i l'any passat vas publicar el teu primer disc llarg. Com ho estàs vivint?

Engagar aquest projecte implica poder fer el que em ve de gust a cada moment, ser lliure... Vam

iniciar el projecte just abans de la pandèmia, i per un costat, va ser dolent, però per l'altre, ens vam poder esforçar, practicar i veure com realment podríem transportar el projecte al directe. Va ser una època de molt d'aprenentatge, i a mi em va agradar molt. Hem format una banda espectacular, que anomenarem **La Familia** -perquè ho som-, i des que vam poder, hem tocat molt i hem rebut crítiques molt positives. La primera vegada que vam tocar en directe va ser al SanSan Festival de Benicàssim, i des de la primera frase, vaig veure que li entrava a la gent, i que entenien què deia! Fa molts anys que toco a Holanda, i ens ha anat bé, tot i que ningú entén el missatge. Però veure com a València la gent cantava amb nosaltres "*Hay algo que está mal, te diré lo que es: ¡el sistema!*" ens va emocionar. Entra d'una manera molt més directa, de la boca al cor. I això per a mi va ser un procés summament positiu, i que em va donar molta energia. Ara estic amb moltes ganes del que ens pot oferir el futur, perquè hi ha molt i molt per guanyar, i molt per fer encara.

A nivell de projecte musical, o a nivell social?

En el social, sempre! [RIU] Però em referia al projecte musical. Ens agradaria portar-lo des d'Amsterdam a Espanya, a Amèrica Llatina, i a la resta del món. Això és un trajecte que el tenim molt clar, és la meta que tenim. I ens hi volem tirar amb tota la força que tinguem per fer possible aquest somni.

Tot això ho treballareu amb un nou àlbum, on s'inclourà el nou tema amb La Pegatina també?

Sí! El disc està ja quasi acabat, sortirà a principis de tardor, i hi haurà moltes col·laboracions. Per a mi és molt important llançar aquest tema com al primer senzill, per un costat pel tracte de tants anys que tenim amb **La Pegatina**, i d'altra banda, perquè tenim diverses dates per tocar junts, tant aquí com allà... I a més, em va semblar bonic també que el primer tema fos amb un missatge d'esperança, i que a partir d'aquí, anéssim construint...

Respostes traduïdes al català.